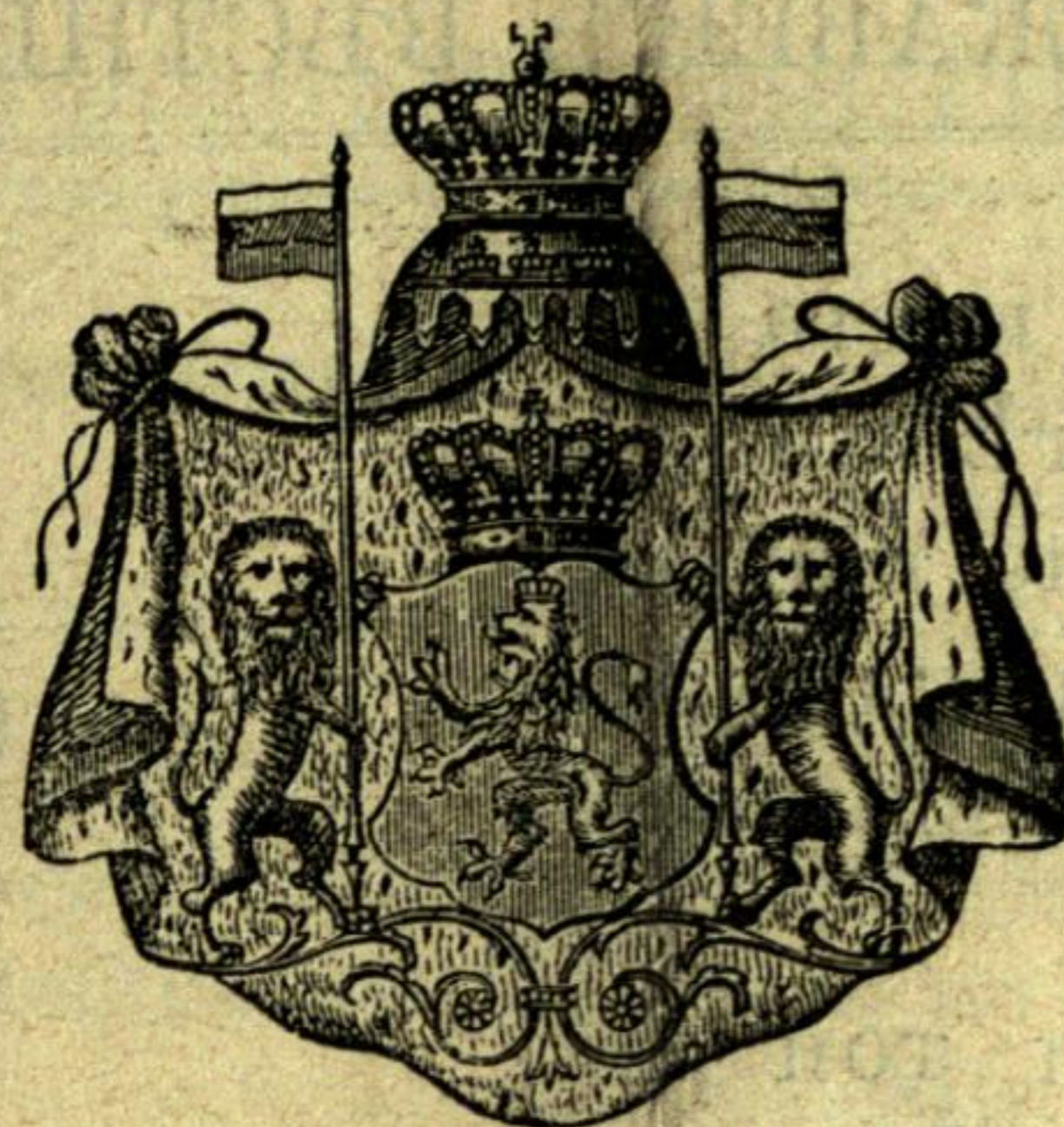

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

ва сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ равноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{8}$ с. 30

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, вторникъ 12 октомврий 1882.

БРОЙ 117.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла

УКАЗЪ

№ 697.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Наштътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 20 текущий 1882 год. подъ № 7306 и съгласно съ мнѣнието на Държавниятъ Сѣвътъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЛЯВАМЕ:

1. Да утвърдимъ закона за общинитѣ.
2. Да заповѣдаме да се обнародва тоя законъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и да се тури въ дѣйствие.
3. Наштътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла се натоварва съ изпълнението на настоящитѣ указъ.

Издаденъ въ Руссе на 23 септемврий 1882 год.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ: Управляющий Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла: Д. Д. Агура.

Докладъ до Негово Височество

№. 7306.

Господарю!

Държавитѣ се съставляватъ отъ една агломерация общини и всѣка община е единъ малкъ образецъ отъ цѣлото отечество. Напрѣдъкътъ на общинитѣ съставлява напредъка на цѣлия народъ.

До освобождението на България въ отечеството ни не е имало истински общински животъ. Общинския животъ се състои въ задружното старание на всичкитѣ общинници — членове на общината — къмъ придобивание на нравствени и вещественни ползи и вигоди за цѣлата община и за нейнитѣ членове.

Съставени почти на всѣкадѣ отъ разнородни елементи, общинитѣ сѣ били повечето пѣтя мащеха на българина, който е правялъ частъ отъ тѣхъ. Ако е имало сигурност, тя не е била за него, но за друговѣреца; ако е имало общински пасища и гори, той се е най-малко ползвалъ и никой не се е грижилъ за съхранението и подобрението на тия имоти. Думата на българския общинникъ никога не се е чувала и тамъ дѣто е имало членове българе въ беледиетата, тѣ сѣ били само за да събирятъ по тѣжкитѣ налози отъ еднородцитѣ си.

Истина е че въ послѣднитѣ години бѣше започнало да се проявяватъ знакове отъ общински животъ тукъ тамъ въ отечеството ни; но тия знакове се състояха въ съграждането на черкви и училища и въ тѣхното поддържане въ повече или по малко добро състояние. Ако се вникне обаче по-добрѣ въ тия проявления на общинския

животъ, ще се забѣлѣжи, че училищата и черквитѣ се дължатъ по-вече на инициативата на нѣкои влиятелни лица въ общината отъ колкото на цѣлата община. Тия влиятелни лица, побудени отъ чувства религиозни и патриотически, сѣ заинтересували населението да помогне за построяване на черквата или за поддържането на учители и училища, и догдѣ тия патриоти сѣ били здрави и живи училище и черква сѣ напрѣдвали, а слѣдъ тѣхъ всичко е опадвало, до гдѣто се е появявалъ други достоенъ тѣхенъ приемникъ, който да подигне и да слѣдва тѣхното дѣло.

Обстоятелствата сѣ днесъ измѣнени; днесъ има възможность да се тури общината въ едно положение, което, като способствува за благото и развитието на мѣстното население, да съдѣйствува и за укрѣплението и напрѣдъка на държавата, тая е цѣльта на настоящия общински законъ.

Споредъ тоя законъ, общината се представлява отъ единъ сѣвътъ, избранъ отъ мѣстното население, и отъ единъ кметъ, съ единъ или двама помощници, взети измежду избранитѣ членове на общинския сѣвътъ и назначени отъ Княза или отъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Работи — споредъ важността на общината (чл. 14, 15 и 16). Олучшението обаче, което въвежда новия общински законъ се състои преимущественно въ обширната административна, полицейска и сѣдебна власть, която се дава на избрания отъ общинниците представител — сиречъ кмета и сѣвѣта. Слѣдъ това всѣкий истински доброжелателъ на страната трѣба да има едно желание и то е: да се покаже населението доволно разборчиво и доволно опитно за да избира за членове на общинскитѣ сѣвѣти лица, които да могатъ достойно да изпълняватъ правата и обязанноститѣ, които имъ се предоставятъ отъ тоя законъ за ползата на общината.

Но тъй като единъ сполучливъ изборъ при малката опитность на населението не може да се предположи за повечето общини, новия законъ, въ избѣжение на нередовности предоставя на даминистрацията нѣкакъвъ надзоръ, безъ да ограничава обаче свободата на дѣйствиата на кмета и на сѣвѣта въ опредѣленитѣ отъ закона предѣли. По тоя начинъ достойнитѣ и опитнитѣ общински власти ще дѣйствуватъ свободно и самостоятелно безъ да чувствуватъ присѣтствието на надзора, а не опитнитѣ ще се спиратъ и исправляватъ догдѣто добиятъ нужната опитность (чл. 26, 27 и 28). Съ тая иста цѣль и за добиванъето на опитни общински сѣвѣти се тури единъ прѣдѣлъ на честитѣ промѣнения на кметовѣтъ и общинскитѣ сѣвѣти и се опредѣли щото изборитѣ да ставатъ всѣки четири години.

За по голѣма здравина че общинскитѣ управления ще изпълняватъ добросѣвъстно обязанноститѣ, които имъ се налагатъ отъ закона и ще се грижатъ за успѣха и напрѣдъка на общината, закона опредѣля, че ония общински управления, които тѣжко нарушатъ тия свои дължности, могатъ да се растурятъ отъ висшата власть и да се замѣстятъ съ лица изъ мѣжду по честнитѣ и по опитнитѣ отъ общината и които сѣ избираеми за членове на тия управления (чл. 55 и 56).

Кмета е представителъ на централната власть и на общината, и като такъвъ той е натоваренъ съ обязанности, които произтичатъ отъ общината и отъ администрацията; за това властта си задържа правото да го избере и измѣжду членовѣтъ на общинския сѣвътъ, които населението е избрало (чл. 17).

Като представител на централната власт, кмета се грижи за обнародването въ общината на законитѣ и правителственнитѣ распорѣждания и за тѣхното точно изпълнение, за воинския наборъ, за постѣпването на даждията, за сигурността въ предѣлитѣ на общината, за улавянieto на престѣпницитѣ и проч.

Като представител на общинскитѣ интереси той се грижи за черквата, за училището, за общественитѣ заведения, за гигиеническитѣ условия на мѣстото, за общинскитѣ имоти, за доброто качество на хранитѣ и питиетата, за съхранението на общинскитѣ имоти и тѣхното редовно експлоатиране, за гасенето на пожаритѣ, за съхранението на овоцията, за доброто състояние на чешмитѣ, на пѣтищата, за варденето на горитѣ, за отваряне на панаири, сбори и проч. и проч. (чл. 25 и 26).

Освѣнъ това кмета събира общинскитѣ доходи, съставлява бюджета, който се удобрява отъ общинския съвѣтъ (чл. 33) и отъ окръжния управителъ; той расходва тия доходи съгласно съ предвиденитѣ въ бюджета статии, и въ начало на втората година той представя годишнитѣ смѣтки на общинския съвѣтъ.

Понеже се е забѣлѣзало че при мировитѣ сѣдии постѣпватъ дѣла твърдѣ маловажни и въ които спорната сума е почти всѣкога по малка отъ разносцитѣ, които странитѣ правятъ, когато отиватъ при мировия сѣдъ, намѣри се за нужно да се даде на кмета отъ селскитѣ общини и сѣдебна примирителна власт (чл. 78).

За напѣдъ никой общинникъ неще може да се повиква на сѣдилище мирово или окръжно, преди да се е направило единъ опитъ за помирение въ самата негова община (чл. 81).

По тоя начинъ ще се избавятъ за хората много губяне на врѣме, много разноси и неприятности. Освѣнъ това общинникитѣ, като знаятъ че кмета ще ги сѣди, ще имъ рѣшава тѣжбитѣ, ще бѣждатъ принудени да избиратъ за началници на общината си иай интеллигентнитѣ, най честнитѣ и най правдолюбивитѣ лица въ общината си.

Въ расстояние на шестъ мѣсеци слѣдъ обнародването на тоя законъ и слѣдъ нужнитѣ предварителни изслѣдвания, единъ княжески указъ ще опредѣли име по име общинитѣ въ Княжеството, тѣхнитѣ центрове, тѣхното раздѣление на градски и селски и тѣхната територия (чл. 6); всѣка община не ще да брой по-малко отъ двѣстѣ къщи. Въ случай че стане нужда да се съединятъ нѣколко отдѣлни общини въ една, това съединение ще стане само административно, а не и икономическо, сирѣчь относително до имоти и притѣжания всѣка една отъ частнитѣ ще си запази надъ своитѣ имоти пълното владение и ползуване (чл. 10); отъ това се исключаватъ общинската къща, черквата, чешмитѣ, кладенцитѣ, гробищата, които ставатъ общо достояние, догдѣто трае съединението (чл. 10).

Относително до учебнитѣ заведения до сегашния опитъ е показалъ, че е полезно да се предостави грижата за училищата и черкситѣ въ селскитѣ общини искючително на кмета и помощницитѣ му отъ колкото на особенни училищни настоятелства, които по-вечето пѣтя сѣ по неопитни и по немарливи отъ общинското управление (чл. 44). За въ градскитѣ общини се привлече тоже кмета по близо до училищнитѣ настоятелства отъ колкото до сега (чл. 46, и 47). По тоя начинъ общинскитѣ управления ще иматъ по-голѣми грижи за училищата си и за редовното плащане на учителитѣ, отъ колкото до сега.

Тия сѣ на кратко главнитѣ черти които характеризуватъ новия общински законъ.

Ако ВАШЕ ВИСОЧЕСТВО сте съгласенъ съ това мое предложение, то най смиренно моля да благоволите да подпишете приложенниятъ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на ВАШЕ ВИСОЧЕСТВО най покоренъ служителъ и вѣренъ поданикъ.

София 20 септемврий 1882 год.

Управляющий Министерството на
Вѣтрѣшнитѣ Дѣла Д. Д. Агура.

Законъ

ЗА

общинитѣ и за градското управление.

ГЛАВА I.

Общи положения.

Чл. 1. Общината е една юридическа личностъ, призната отъ закона.

Всѣка община състои или отъ единъ градъ, или отъ единъ градецъ, или отъ едно село, или отъ нѣколко села или колиби и носи названието на града, на градеца или на селото, въ което се намира общинското управление.

Общината се нарича градска, ако е съставена отъ градъ или градецъ и селска, когато е съставена отъ едно или повече села.

Селскитѣ общини се преобрѣщатъ въ градски чрѣзъ Княжаски указъ.

Чл. 2. Членове на една община сѣ всички ония български подданици, безъ различие на възраст, полъ, народностъ или избирателно право, които постоянно живѣятъ въ предѣлитѣ на тая община.

Ония, които обитаватъ една мѣстностъ вънъ отъ сръдъта на общинското население, сѣ длѣжни да се запишатъ и да правятъ частъ въ общината, въ предѣлитѣ на която се намира тѣхното жилище.

Чл. 3. Всѣкий упражнява общинскитѣ си права само въ общината, въ която е записанъ като неинъ членъ и се ползува отъ общинскитѣ имуществва и участвува въ общитѣ задѣлжения и тегоби заедно съ другитѣ членове на общината и съгласно съ постановленията на законѣтъ.

Чл. 4. Въ задѣлженията и тегобитѣ на общината участвуватъ и всички, които иматъ недвижими имуществва или занятия въ общината, били тѣ членове отъ друга българска община или иностранны поданици.

Чл. 5. Общината се управлява отъ единъ кметъ, отъ единъ или нѣколцина помощници и отъ единъ общински съвѣтъ подъ надзорѣтъ и вѣдомството на окръжний управителъ и на Министра на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла.

ГЛАВА II.

Образованието на общинитѣ.

Чл. 6. Въ расстояние на 6 мѣсеци отъ обнародването на тоя законъ, единъ Княжески указъ ще опредѣли общинитѣ въ България и територията на всѣка една отъ тѣхъ.

Чл. 7. Ни една община не може да има по-малко отъ двѣстѣ къщи.

Малкитѣ села се присѣдиняватъ къмъ по-голѣмитѣ, или же събрани наедно съставятъ отдѣлни общини.

Само поради твърдѣ голѣми расстояния, или по други мѣстни твърдѣ уважителни обстоятелства, допуца се да се съставятъ общини съ по малко число къщи.

Чл. 8. Ако слѣдъ обнародването въ Княжеския указъ, двѣ общини поискатъ да се съединятъ въ една, или една частъ отъ една община пожелае, било да се присѣдини на друга община, било сама да образува една нова община, и въ третѣ тия случаи заявлението трѣбва да се отправя до окръжния управителъ.

Окрѣжнийтъ управителъ ще поиска мнѣнието на интересующитѣ се общински вѣвѣти и на окръжния съвѣтъ и слѣдъ изучаванieto на предмета, той може да отблъне заявлението.

Чл. 9. Ако пакъ окръжнийтъ управителъ се убѣди, че заявлението трѣбва да се приеме, той го препраща заедно съ дѣлото до Министра на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла. Исканното раздѣление или съединение не може да стане освѣнъ чрѣзъ постановление на Княжески указъ.

Чл. 10. Когато една община или частъ отъ една община се присѣдини на друга община, тогава общинскитѣ недвижими имоти, като общинската къща (полицията), черквата, училището, гробищата, чешмитѣ, кладенцитѣ, които се намиратъ върхъ земята на оназъ община или частъ отъ община, която се присѣдинява на друга, ставатъ общо притѣжание на новата община, образувана отъ това присѣдинение.

Чл. 11. Когато една частъ отъ една община се въздигне на особенна община, тя става притѣжателка на онѣзи

недвижими имоти, които се означаватъ въ прѣдшественния членъ и които се намиратъ връзъ нейната земя.

Чл. 12. Жителитѣ, които сж се присѣдинили на друга община, или сж образували една нова община, слѣдватъ да се ползватъ отъ правата, които сж имами преди своето раздѣление върху плодове въ натура, върху произведенията на горитѣ и върху пасбищата.

Вслѣдствие на това тѣ се ползватъ, заедно съ жителитѣ на старата община, отъ пасбищата и взематъ участие въ дѣблата на дърва отъ горитѣ или отъ другитѣ плодове, които би се раздавали на жителитѣ отъ старата община.

Жителитѣ, които се присѣдиняватъ на една нова община, не добиватъ никакво право върху общитѣ произведения, нито върху пасбищата на новата община.

ГЛАВА III.

За кметоветѣ.

Чл. 13. Кметътъ е представителъ на правителственната властъ въ общината. Така сжщо той е и представителъ на интереситѣ на общината.

Чл. 14. На кмета помагатъ единъ или повече помощници, които го и замѣстватъ кога отсъства.

Чл. 15. Кметоветѣ на градскитѣ общини и тѣхнитѣ помощници се назначаватъ съ Княжески указъ.

По сжщия начинъ тѣ могатъ и да се отчисляватъ.

Въ случай на тѣжки отклонения отъ обязанноститѣ имъ окръжниятъ управителъ може да ги отстрани приврѣменно отъ длъжността имъ. Управителътъ съобщава немедленно на Министра на Вжтр. Дѣла за това отстранение.

Чл. 16. Въ селскитѣ общини кметътъ и неговитѣ помощници се назначаватъ и отчисляватъ отъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Чл. 17. Въ всѣкой случай, кметътъ и помощницитѣ трѣбва да се избиратъ изпомѣжду членоветѣ на общинския съвѣтъ. Тѣ трѣбва да знайтъ да четатъ и да пишатъ. Ако кмета или нѣкой отъ неговитѣ помощници бжде уволненъ отъ длъжността си, той остава членъ на съвѣта.

Чл. 18. Когато една община се образува отъ повече села или колиби, кметътъ назначава на всѣко село или колиба за свой намѣстникъ по единъ членъ отъ общинския съвѣтъ, гдѣто има такъвъ и който, въ случай на неотлагаема нужда, има сжщитѣ права, както и кметътъ, да взема потрѣбнитѣ мѣрки за поддържане порядкѣтъ, за покровителствуване на жителитѣ и имотитѣ. Въ тия села, въ които нѣма членъ отъ общинскитѣ съвѣтъ, кмета може да назначи за свой намѣстникъ нѣкой тамошенъ избирателъ.

Този намѣстникъ ще дѣйствува винаги подъ властѣта на кмета, комуто ще дава отчетъ за дѣлата си.

Чл. 19. Когато кметътъ и помощницитѣ му отсъствуватъ или не могатъ да изпълняватъ обязанноститѣ си, тѣ се замѣстватъ въ всичкитѣ имъ длъжности отъ онзи членъ въ общинския съвѣтъ, когото кмета остави съ съгласието на окр. управителъ или околийския началникъ.

За столицата това става съ съгласието на Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Чл. 20. Членоветѣ на общинския съвѣтъ, които сж отъ духовенъ чинъ, не могатъ да се назначаватъ за кметове или помощници, нито да замѣстватъ тѣзи послѣднитѣ въ случай на отсъствие.

Чл. 21. Кметътъ е по право предсѣдателъ въ общинския съвѣтъ и на общинския сѣдъ, за който ще се говори въ чл. 78 и послѣдующитѣ.

Чл. 22. Като представителъ на висшата властъ кметътъ има слѣдующитѣ обязанности:

а) да обнародва законитѣ, Княжескитѣ укази, приказитѣ на окръжнитѣ управители и всичкитѣ актове, които му се проваждатъ за обнародване отъ началството му.

Забѣлка: Въ ония общини, които сж сѣдалище на окръженъ управителъ или на околийски началникъ, кмета е освободенъ отъ тая обязанность, която въ тоя случай, се изпълнява отъ казанитѣ представители на управлението.

б) да изпълнява законитѣ, указитѣ и приказитѣ на окр. управителъ и да припомня на жителитѣ за това изпълнение;

в) да туря въ дѣйствие мѣрките за общата безопасность, които сж заповѣдани отъ Министра или отъ окр. управителъ, да пази и да обнародва списѣцитѣ за даждията;

г) да приготвява списѣцитѣ на младитѣ момци, които сж стигнали на възраст за да се повикатъ въ войската (набора);

д) да върши всички ония длъжности, съ които особени закони могатъ да го натоварятъ, като представителъ на властѣта.

Чл. 23. Когато кметътъ се откаже или пренебрегне да изпълни нѣкоя отъ длъжноститѣ, които му налага законътъ, окръжниятъ управителъ, слѣдъ като му напомни, може да постѣпи къмъ изпълнението на тия длъжности самъ, или чрѣзъ друго лице отъ него назначено, за което увѣдомява Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Чл. 24. Като помощникъ на сѣдебнитѣ власти, кметътъ трѣбва да имъ доставя всичкитѣ свѣдения, които тѣ му поискатъ:

а) той трѣбва да съобщава на околийския началникъ или на прокурора всичкитѣ престѣпления и простѣпки, извършени въ общината;

б) той трѣбва да събира всичкитѣ бѣлѣзи, знакове и свѣдѣния полезни за откриванieto на престѣпленията, простѣпките и нарушенията на законитѣ както и за издирването на виновницитѣ;

в) когато се извършва разбойничество или се хване нѣкой престѣпникъ на мѣстопрестѣплението (флагрантно) кметътъ трѣбва да улови и арестува злодѣйцитѣ съ помощта на жителитѣ и да ги предаде на сѣдебнитѣ власти.

Забѣлка. Въ общинитѣ, въ които има полицейски власти, кмета е освободенъ отъ тия обязанности.

Чл. 25. Кметътъ е натоваренъ съ общинската полиция, както въ населенитѣ мѣста, така и въ цѣлото пространство на общинската територия, на всѣкадѣ гдѣто нѣма особенни полицейски власти.

Той надзирава и се грижи:

а) за безопасността и исправността на общинскитѣ пѣтища;

б) за качеството и чистотата на хранитѣ и питиетата, които се продаватъ;

в) за провѣряването на теглитѣ и мѣрките;

г) той се грижи още за предвѣрването или за спиранието на злощастията или пакоститѣ;

д) за порядока въ театрата, концерти и общитѣ мѣста.

Чл. 26. Като представителъ на общината кмета се грижи:

а) за пожарнитѣ команди и за нужнитѣ инструменти за гасенieto на пожаритѣ;

б) за отстраняването на всички складове, фабрики и проч. които сж опасни за общественното здравие;

в) за метението и чистотата на улицитѣ, а въ градоветѣ още и за тѣхното поливание и освѣтляване;

г) за строенieto зданията съгласно съ плана на общината и закона за постройкитѣ, тѣй както и за подпиранието или събарянието за смѣтка на притѣжателитѣ зданията, които грозятъ да паднатъ;

д) за арестуването здравитѣ просяци и лудитѣ, които сж опасни за общественното спокойствие, за нравствеността и за сами себе си;

е) за отстранението или убиванието на опаснитѣ животни, които се скитатъ по улицитѣ;

ж) за загражданието на кладенцитѣ и трапизата съ разноси на притѣжателитѣ имъ;

з) той взема мѣрки противъ наводненията и епидемическитѣ болѣсти по хората и животнитѣ, и за закопаванieto на умрѣлитѣ животни далечъ отъ населенитѣ мѣста и то съ разноси на ступанитѣ имъ;

и) той надзирава хлѣбарницитѣ, месарницитѣ и продавницитѣ на зеленчуци и други съѣстни нѣща и всѣкакъвъ родъ питиета.

к) той дава позволение за откриванieto кафенета, гостинницитѣ, общитѣ балове, театрата и публичнитѣ домове. Всичкитѣ тия заведения не могатъ да се откриватъ безъ предварително разрѣшение на кмета, който е свободенъ всѣкога да взема разрѣшението си назадъ и да заповѣда затварянието на заведението.

Той опредѣля и часоветѣ прѣзъ които тѣ могатъ да бждатъ отворени;

л) той дава позволение на пѣвцитѣ и свирачитѣ по улицитѣ и по общитѣ мѣста, на показвацитѣ любопитни предмѣти, освѣнъ въ театрата;

м) той запрещава всѣкакви зрѣлища, игри и събирания, които биха могли да докачатъ вѣрата или нравствеността;

н) той назначава часоветѣ, когато трѣбва да се отварятъ и затварятъ панаиритѣ и чаршиитѣ и гдѣто нѣма особни полицейски власти, той се грижи за реда и тишината въ тѣхъ;

о) той се грижи за арестуването на багабонтитѣ и ония, които правятъ скандалъ или които ношно врѣме смущаватъ общото спокойствие чрѣзъ викове, кряскания и проч. тамъ гдѣто нѣма особни полицейски власти;

п) той се грижи за гробищата и внимава да се отдава приличната почестъ на мъртвитѣ;

р) той наема пѣдаритѣ и се грижи за упазването на овоцията, въ лозята и градинитѣ;

с) той се грижи за изпълнения задълженията на господаритѣ спрямо слугитѣ и чарацитѣ и на слугитѣ и чирацитѣ спрямо господаритѣ;

т) той заповѣдва чистението на дърветата отъ гжесницитѣ въ цѣлата община.

Чл. 27. Кметътъ издава приказъ всѣкога, когато изпълнява нѣкоя отъ обязанноститѣ, които му се налагатъ отъ членовѣтъ 22, 24 и 25 на закона.

Приказитѣ му биватъ общи и частни.

Общитѣ прикази се отправятъ къмъ всичкитѣ жители въ общината и трѣбва да се обнародватъ чрѣзъ залѣпане на зидовѣтъ на улицитѣ или чрѣзъ вѣстницитѣ, ако съществуватъ такива въ общината.

Частнитѣ прикази се съобщаватъ съ преписи на интересующитѣ се лица, но не се обнародватъ.

Подминнитѣ и на една и на другия видъ прикази оставатъ въ общинското управление; а преписи отъ тѣхъ се испращатъ незабавно до околийския началникъ.

Чл. 28. Когато кметътъ издаде единъ приказъ въ неотлагаеми обстоятелства, въ приказа се обявява, че по причина на тия обстоятелства рѣшението трѣбва немедленно да се изпълни.

Ако въ приказа не се спомянува такова нѣщо той влиза въ сила само единъ мѣсецъ слѣдъ испращанieto му до околийския началникъ, ако прѣзъ това врѣме той не се е отмѣнилъ отъ окр. управителъ.

Чл. 29. Окржжниятъ управителъ може всѣкога да отмѣни единъ общински приказъ; но това отмѣнение не може да има сила освѣнъ отъ деня, въ който управителътъ е обнародвалъ своето рѣшение, ако това обнародване стане въ единъ мѣсецъ слѣдъ испращанieto общинския приказъ до околийския началникъ.

Чл. 30. Всичкитѣ жители сж длъжни да изпълняватъ приказитѣ, които кметовѣтъ издаватъ, на основание на закона, и които не сж отмѣнени отъ по горната власть. Ония, които не се повинуватъ на тия прикази, падатъ подъ полицейско наказание.

Чл. 31. Тамъ, гдѣто нѣма окржженъ управителъ или околийски началникъ, кметътъ може, въ случай на важни нарушения на общото спокойствие и на предстояща опасностъ, когато най малката бавностъ би могла да причини поврѣди и нещастия на жителитѣ, да прави врѣмenni полицейски распорѣждания, които незабавно съобщава на надлежното началство.

Въ ония мѣста, гдѣто има окржженъ управителъ или околийски началникъ, тѣ могатъ да даватъ заповѣди надъ общинскитѣ служители.

Чл. 32. Кметътъ назначава всичкитѣ общински служители. Той може и да ги отчислява; съ исключение на горскитѣ стражари, които не могатъ да се отчислятъ освѣнъ отъ окржжния управителъ.

Чл. 33. Като представителъ на общинскитѣ интереси, кметътъ подъ надзора на окр. управителъ е натоваренъ съ управлението на общината:

а) той се грижи за съхранението и поддържанieto въ добро състояние на общинскитѣ имоти най паче на улицитѣ, пѣтищата, мостовѣтъ и градинитѣ;

б) той застава за обинницитѣ да изпълняватъ натуралната повинностъ (тегоба), предвидена въ чл. 45 на настоящия законъ;

в) той бди върху събиранieto и употреблението на приходитѣ, нагледва счетоводството и провѣрва смѣткитѣ на общината;

г) той предлага на общенския съвѣтъ проектъ за бюджета и испраща на окржжния управителъ приетия отъ тоя съвѣтъ бюджетъ;

д) той ассигнува, въ течението на бюджетната година, както предвиденитѣ въ бюджета разноси, тѣй и ония, които могатъ да се отнесатъ къмъ статията на непредвиденитѣ разноси въ бюджета, ако има такава статия;

е) слѣдъ свършването на бюджетната година, той представлява смѣткитѣ си на общинския съвѣтъ и слѣдъ провѣрката испраща ги на окржжния управителъ;

ж) той води общинскитѣ строения;

з) той подписва, публично и въ присѣтствието на два члена отъ общинския съвѣтъ, условията и търговетѣ, станали за извършването на строения, редовно одобрени въ общинския съвѣтъ и потвърдени отъ окр. управителъ, когато го изисква закона;

и) той подписва актоветѣ за продажби, размѣни, сподѣлби, спогодби и приемание завѣщания и подарѣци, които сж били редовно и предварително дозволени;

к) той представлява общината предъ сѣдилищата, било въ искъ, било въ отвѣтъ;

л) той потвърждава списъкътъ на гласнитѣ за изборитѣ на общинския съвѣтъ;

м) кметътъ е длъженъ да надзирава общинскитѣ училища, затвори и благотворителни завѣдения и да се грижи за исправното имъ поддържане и управление.

По своя надзоръ върху училищата кметътъ особенно нагледва поведението на общинскитѣ учителѣ и зема мѣрки за своеврѣмното внасяне училищната помощ отъ жителѣтъ и за редовното посѣщение на училището отъ дѣцата, съгласно съ законитѣ и правилницитѣ за народното образование;

н) кмета въ селскитѣ общини се грижи за приеманieto и испращанieto на правителственната и частната кореспонденция, съгласно съ закона за поцитѣ;

о) всичкитѣ изложени въ настоящия членъ обязанности кмета ги изпълнява съобразно съ законитѣ, съ постановленията на общинския съвѣтъ и съ приказитѣ на окржжния управителъ, когато сж се дали такива прикази.

Чл. 34. Кметътъ и помощницитѣ получаватъ заплата, която е вписана въ общинския бюджетъ.

Заплатата на кмета не може никога да е по долъ отъ 400 лева.

Тя не може да е по малка отъ 1200 лева въ общинитѣ, които броятъ до 5000 жители.

Не може да бѣде по малка отъ 3000 лева въ общини, които броятъ до 10000 жители.

Заплатата на единъ помощникъ не трѣбва да е по малка отъ половината отъ оная на кмета.

Заплатитѣ на кмета и помощницитѣ се опредѣляватъ отъ общинскитѣ съвѣти.

Чл. 35. Кметътъ или намѣстникътъ му при изпълнение на обязанноститѣ си носи на врата си единъ сръбренъ цѣпъ съ медала по остановенната форма.

ГЛАВА IV.

Длъжноститѣ на общинския съвѣтъ.

Чл. 36. Общинскитѣ съвѣтъ се избира отъ общинскитѣ избиратели, съгласно съ избирателния законъ.

Чл. 37. Съвѣтътъ засѣдава четири пѣти въ годината на редовни сесии, които почнуватъ въ първия понедѣльникъ отъ мѣсецитѣ януарий, априлий, юлий и октомврий. Всѣка сесия трае най много десетъ дена.

Чл. 38. Въ случай че обстоятелствата го изискватъ, една извънредна сесия може, въ промежутка на двѣ редовни сесии, да се свика, било по заповѣдъ на околийския началникъ, било по заповѣдъ на кмета, който извѣстява за това на околийския началникъ.

Чл. 39. Засѣданията на съвѣта се държатъ дверемъ затвореннимъ.

Чл. 40. Съвѣтътъ не може да засѣдава освѣнъ когато присѣтствуватъ, по-вече отъ половината му членове. Той рѣшава въпроситѣ по вишегласieto на присѣтствующитѣ членове.

Когато гласовѣтъ сж раздѣлени на равно число, гласътъ на председателя рѣшава.

Чл. 41. Когато единъ членъ на общинския съвѣтъ отсъствува безъ законна причина въ двѣ послѣдующи

сесии. Съвѣта му налага глоба не по-вече отъ двадесетъ лева.

Чл. 42 Въ всѣко засѣдание протоколътъ на общинския съвѣтъ се съчинява, или отъ единъ членъ на съвѣта, избранъ испомежду членоветъ, или отъ секретаря на общинското управление, който въ такъвъ случай присѣтствува на засѣданието.

Протоколътъ на всѣко засѣдание съдържа имената на присѣтствующитъ членове и имената на отсѣтствующитъ.

Той се предлага на одобрението на съвѣта въ началото на слѣдующето му засѣдание.

Той се подписва отъ всичкитъ членове на съвѣта, които сж взели участие въ засѣданието. За неграмотнитъ подписватъ грамотнитъ имъ другари тосчасъ слѣдъ прочитанието на протокола.

Чл. 43. Никой членъ отъ съвѣта не може да участвува въ едно засѣдание, въ което се разискватъ въпроси, касающи се до лични негови интереси или до интереситъ на негови роднини.

Чл. 44. Общинския съвѣтъ въ селскитъ общини замѣстя училищнитъ настоятелства и изпълнява всичкитъ обязанности, наложени отъ закона на тия настоятелства.

Чл. 45. Общинскитъ съвѣти рѣшаватъ въ разискванията си слѣдующитъ работи.

а) начинътъ на управлението на общинскитъ имоти;
б) наемитъ на общинскитъ имоти за едно врѣме по кѣсо отъ три години;

в) ползуванието отъ общинскитъ имоти, като пасбища, гори и проч. изоставени въ натура за личното ползувание на общинницитъ;

г) купуване на недвижими имоти, които могатъ да се платятъ отъ текуция бюджетъ;

д) проектитъ, плановетъ, и оцѣнкитъ на строения и поправки пѣтища или за поправки на общински недвижими имоти, когато разносикитъ могатъ да се исплатятъ въ три години отъ обикновеннитъ доходи на общината;

е) арендната плата за мѣста отсѣпени на продавачи (серги парасж) по улицитъ, по площадитъ, панаиритъ, пазаритъ и проч.

ж) тарифата на гробоветъ;

з) отсѣпване ползуванието отъ единъ общински недвижимъ имотъ на нѣкое общеполезно общинско завѣдение;

и) приеманието на подарѣци или завѣщания, направени въ полза на общината, безъ да се искатъ отъ нея нѣкои задължения;

к) бюджетитъ на православнитъ черкви и градскитъ общински училища, приготвени отъ тѣхнитъ епитропи и настоятелства;

л) гласуванието на даждията, които трѣбва да се наложатъ на общинницитъ, въ расстояние на три години наймного на основание на чл. 64 и 65, когато тѣзи даждия сж опредѣлени или да служатъ за улучшението на общинскитъ пѣтища, за извънредни разноси въ полза на общината;

м) гласуванието на заеми, които могатъ да се исплатятъ въ три години, било чрѣзъ годишнитъ приходи, било чрѣзъ предвиденитъ въ предидущата алинея даждия;

н) распределението на работата между общинницитъ, когато трѣба да работятъ даромъ за направа на мѣждуобщинскитъ пѣтища (натуралната повинность). Това обаче, не може да надминава четири дена въ годината; тая тегоба ще тежи връзъ всичкитъ общинници на възраст отъ 21 до 50 години съ исключение на кмета, помощницитъ, духовенството, учителитъ и полицейскитъ чинове. Тя може да се откупи съ пари по опредѣленната отъ общинския съвѣтъ цѣна;

о) най послѣ съвѣтътъ ще изпълнява всичкитъ обязанности, които би му се наложили отъ особенни закони съ запазване на по горѣ изложенитъ правила;

п) прѣписъ отъ постановленията, относящи се къмъ изброенитъ въ настоящия членъ предмети, ще се отправя до околийския началникъ;

р) окръжниятъ управителъ не може да унищожи едно рѣшение на общинския съвѣтъ, освѣнъ когато е незаконно, и то слѣдъ като изслуша мнѣнието на постоянната коммисия отъ окръжния съвѣтъ;

с) тѣзи постановления влизатъ въ дѣйствие безъ предварително одобрение, 30 дена слѣдъ испращанието имъ

на околийския началникъ, ако въ това врѣме тѣ не сж били отложени или отмѣнени чрѣзъ приказъ на окр. управителъ. Деня на испращанието се опредѣлява отъ регистритъ на общинското управление.

Чл. 46. Общинския съвѣтъ избира нужното число епитропи за всѣка православна черква въ общината и ги поднася на окр. управителъ за потвърждение.

Епитропитъ подъ властѣта на кмета се грижатъ за пребиранieto доходитъ на черквитъ, за тѣхното расходване съгласно съ законитъ и правилата ѳ, за държанье черквата въ чистота и исправность.

Тѣ предаватъ ежегодно смѣткитъ си на кмета, който ги преглежда и представя на одобрението на общинския съвѣтъ.

Чл. 47. Училищнитъ настоятелства въ градскитъ общини се състоятъ отъ кмета за предсѣдатель, отъ четири други лица, отъ които двамата членове на общинския съвѣтъ, избрани отъ тоя съвѣтъ по вишегласие, и двама членове, избрани отъ гласнитъ при избора на общинския съвѣтъ, всички потвърдени отъ Министра на Просвѣщенieto за членове на училищното настоятелство.

Въ случай че нѣкой отъ членоветъ на това настоятелство упраздни мѣстото си, той се замѣстя по сжщия начинъ, както става и избора.

Чл. 48. Общинскитъ съвѣти правятъ постановления и върху слѣдующитъ предмети; но тѣзи постановления не се изпълняватъ освѣнъ слѣдъ добиванието одобрението на окръжния управителъ или на правителството, когато това послѣдното нарочно се изисква отъ закона. Тѣзи предмети сж: наеми, купуване на недвижими имоти, търгове, проекти, планове или оцѣнки (девизъ) за голѣми поправки на общински недвижими имоти или за строение пѣтища, налагане на извънредни даждия, на заеми, когато тѣзи предмети излизатъ вънъ отъ опредѣленнитъ въ предидущия членъ граници.

Съставянието на общинския бюджетъ за слѣдующата година.

Потвърждението на представени отъ кмета и отъ общинския казначей смѣтки за оправдание на разносикитъ отъ истекшата година.

Назначението и отчислението на общинския казначей.

Размѣненията (трампи) и продажбитъ на общински недвижими имоти.

Такситъ, които ще се взиматъ за свидѣтелства, за прѣписи на актове и др.

Приеманието на подарѣци и завѣщания съ обязательства.

Плановетъ, проектитъ и оцѣнкитъ за градение и събаряние здания, пѣтища, канали, чешми, водопроводи, общественни градини, гробища и проч.

Отварянието на улици площади и плановетъ за управление и уравниванието имъ.

Разрѣшението да се пущатъ стадата въ посѣянитъ мѣста слѣдъ пребиранieto на произведенията.

Учреждаванието и унищожението на панаири и пазари.

Процеси и спогождения.

Турианието или унищожението на таксѣ върху потрѣбителни вѣщи (октроа).

Давание съ лихва на общински капитали; расхвърляние между жителитъ на даждията, които се плащатъ отъ цѣлата община; и други работи, които бихж се отредили отъ особенни закони, по сжщитъ условия, които се споменуватъ въ този членъ.

Чл. 49. Когато окр. управителъ има да издаде едно рѣшение върху нѣкои отъ предметитъ, изброени въ предидущия членъ, той може всѣкога да иска мнѣнието на постоянната коммисия отъ окръжния съвѣтъ.

Чл. 50. Общинскитъ заеми се разрѣшаватъ съ Княжеский указъ, издаденъ по постановления на постоянната коммисия и слѣдъ произнасяньето на Държавния Съвѣтъ. Указъ се издава по докладъ отъ Министритъ на Вѣтрѣшнитъ Дѣла и Финанситъ.

Чл. 51. Оня, който иски да подигне процесъ противъ една община, е длъженъ да извѣсти за това кмета единъ мѣсець преди подаванието жалбата въ сѣда, за да даде на общината възможность да получи отъ окр. управителъ потрѣбното позволение да защищава дѣлото.

Чл. 52. Ако процесътъ интересва само една частъ отъ общината, окр. управителъ, слѣдъ като поиска мнѣнието

на общинския съвѣтъ, назначава измежду жителитѣ на интересуещата се частъ една комиссия за да поддържа дѣлото за смѣтка на тѣзи частъ отъ общината.

Чл. 53. Общинскитѣ съвѣти сж длѣжни да даватъ свѣдения и мнѣнията, които имъ се искатъ отъ окръжното управление, особено за дѣлата които се отнасятъ до пѣтищата, до интереситѣ на религията, до народното просвѣщение и за благотворителнитѣ заведенія.

Чл. 54. Общинскитѣ съвѣти могатъ по своя инициатива да отправятъ до висшитѣ власти заявления или желанія върху всѣкакви предмѣти отъ мѣстенъ интересъ.

Запретено имъ е да се занимаватъ съ всѣки други предмѣти.

Чл. 55. Въ случай че нѣкой общинский съвѣтъ би престѣпилъ тѣжко своитѣ обязанности или предъ законитѣ, или предъ висшето началство, или чрѣзъ лошото управление би турилъ въ опасностъ интереситѣ на общината, той може да се растури.

Растурването на градскитѣ общински съвѣти се извършва чрѣзъ Княжески указъ; растурването на селскитѣ общински съвѣти става чрѣзъ приказъ отъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Чл. 56. Властѣта, която произнесе растурването, назначава въ сжщото врѣме една общинска комиссия, която ще има сжщитѣ права както общинския съвѣтъ.

Тѣзи комиссия ще остане на длѣжностъ до тогава, до когато замѣстениятъ отъ нея съвѣтъ имаше да служи.

Членовѣтъ на тая комиссия ще се взематъ изпомежду първенцитѣ на общината, които се избирами за членове на общинския съвѣтъ.

Въ комиссията не могатъ да се назначаватъ чиновници.

Но въ нея могатъ да се назначаватъ членове отъ растурения съвѣтъ.

ГЛАВА V.

Бюджетътъ и счетоводството на общинитѣ.

Чл. 57. Бюджетната година за общинитѣ започва и се свършва заедно съ бюджетната година за държавата.

Чл. 58. Кметътъ приготвя бюджета за слѣдующата година и го представя на общинския съвѣтъ въ обикновенната негова сессия прѣзъ октомврий.

Окрѣжниятъ управителъ е длѣженъ да върне на всичкитѣ общини потвърдения или поправения отъ него бюджетъ преди започването на новата финансова година.

Чл. 59. Бюджетътъ е раздѣленъ на двѣ глави: предвиденитѣ разноси и предвиденитѣ приходи. Суммата на предвиденитѣ разноси не трѣба да надминува суммата на предвиденитѣ приходи.

Чл. 60. Предвиденитѣ разноси, които общинскитѣ съвѣти сж длѣжни да внасятъ въ бюджета сж:

- а) поддържанieto зданията, които принадлежатъ на общината;
- б) разносикитѣ за общ. канцелария;
- в) заплата на кмета, на помощникитѣ, на секретаря отъ общинското управление, на пѣдаритѣ и горскитѣ стражари, на всичкитѣ общински чиновници и на полицейскитѣ агенти, които би се опредѣлили отъ особенни закони;
- г) пособия за народнитѣ училища;
- д) помощи за бѣднитѣ, болнитѣ и недѣгавитѣ, и поддържанieto на подхвърленитѣ дѣца въ общината;
- е) поддържанieto на гробищата;
- ж) плащанieto на даждията, които би се възложили на общината;
- з) исплащанieto на дълговетѣ, ако общината има дългове;
- и) поддържанieto и чистението на пѣтищата, на улицитѣ и на чешмитѣ;
- к) държанieto въ добро състояние инструментитѣ отъ пожарнитѣ команди, и поддържанieto на ония команди;
- л) поддържанieto на общинскитѣ болници, ако ги има;
- м) и всичкитѣ други разноси, които се налагатъ на общинитѣ отъ особенни закони.

Чл. 61. Общинскитѣ съвѣти могатъ да вписватъ въ бюджета си и други разноси, които се окажатъ нужни и полезни.

Чл. 62. Окрѣжниятъ управителъ не може да вписва по обязанностъ въ бюджета освѣнъ онѣзи разноси, които

сж предвидени въ чл. 60, когато тѣ би били отхвърлени или изоставени отъ общинския съвѣтъ.

Ако суммата на расхода, която трѣба да се впише въ бюджета по обязанностъ, е непостоянна или неопредѣлена, окр. управителъ вписва срѣдното число отъ тритѣ послѣдни години.

Чл. 63. Общинскитѣ съвѣти може да тури между разносикитѣ една сума за непредвидени расходи.

Кметътъ може да располага съ тѣзи непредвидени расходи по мѣрката на явяющитѣ се нужди. Той обаче е длѣженъ да дава отчетъ за тѣзи расходи въ най близката сессия на съвѣта, както и при излаганieto на годишнитѣ смѣтки.

Чл. 64. Приходитѣ на общинитѣ биватъ обикновенни и извънредни.

Обикновеннитѣ приходи сж:

1) приходитѣ отъ движимитѣ и недвижимитѣ имоти, принадлежащи на общината.

2) глобитѣ, наложени отъ общинския съдъ;

3) слѣдующитѣ доброволни даждия, които общинскитѣ съвѣти може да наложи въ полза на общината до най голѣмия размѣръ, опредѣленъ отъ закона;

а) отъ продажбата на едрия добитакъ, 2% отъ стойността;

б) отъ кланieto на добичетата даже и по домоветѣ по 1 лѣвъ на добиче, на свиня по 0,40 стот. на овца и коза по 0,20 стот.; на агне, яре, прасе по 0,10 ст.,

в) отъ правото за тегление стокитѣ по 0.05 стот. на всѣки 20 оки, когато тѣжината на тия стоки надминува 50 оки;

г) отъ мѣрението по 0,02 стотинки на крина;

д) градско право до 25% отъ суммата на патента, наложенъ на гостинницитѣ, кръчмитѣ, кафенетата и хотелитѣ;

е) налогъ върху луксознитѣ конѣ за ездѣние или за впряганie до 15 лѣва на конъ въ годината;

ж) налогъ върху публичнитѣ търгове до 1% отъ цѣната на продажбата.

3) такса отъ 0,20 ст. за всѣка кола, която влиза въ общината съ стоки или храни.

л) такса до 0,10 ст. на крина върху хранитѣ, които се изнасятъ изъ България.

4) слѣдующитѣ доброволни налози, размѣрѣтъ на които ще се опредѣля отъ общинския съвѣтъ.

а) отъ мѣстата по улицитѣ, площадитѣ или чаршиитѣ, които се даватъ подъ наемъ на продавцитѣ.

б) отъ отсѣпване на гробове, отъ позволения за построяване и поправяне на здания, отъ такситѣ за преписи на актове и свидѣтелства.

в) налогъ върху публичнитѣ домове, който ще се опредѣля отъ съвѣта.

г) даждие отъ сарафитѣ, наложено споредъ опредѣленитѣ отъ съвѣта разреди.

д) налогъ върху колата.

е) налогъ върху параходитѣ и корабитѣ, които се спиратъ въ пристанищата. Този налогъ трѣба да се налага всѣкога съгласно съ правилникитѣ за плавание, издадени отъ висшата властъ;

5) слѣдующитѣ постоянни данѣци;

а) 10 стот. за всѣка дѣмга, която се туря на мѣржитѣ и тегилжитѣ;

б) 50 стот. за печата, който се туря на картитѣ за игра;

в) такситѣ върху потрѣбителнитѣ вѣщи (октроа), тамъ дѣто би се въвели, съгласно съ чл. 66;

г) най послѣ дохода отъ всичкитѣ общински и полицейски такси, даждия и глоби, събиранieto на които се разрѣшава отъ законитѣ.

Чл. 65. Подъ име на обикновенни приходи, общинскитѣ съвѣти ще могатъ тоже да наложатъ въ полза на общинитѣ, една такса отъ 25% най много върху суммата на патентитѣ, които единъ законъ би опредѣлилъ въ полза на държавата за упражнението на търговията и занаяти.

Таксата до 5% най много върху суммата на арендитѣ и наемитѣ.

Чл. 66. Право за потрѣбление (октроа) може да се наложи само върху нѣща, които служатъ за строение, върху храни и други предмѣти за ядене и пиене, които влизатъ за потребление въ града.

Таково право не може да се наложи освѣнъ въ градове, които иматъ повече отъ 5000 жители.

Това право може да се наложи само слѣдъ едно рѣшение отъ членовѣтъ на общинскій съвѣтъ заедно съ двадесетъ и четири пълнолѣтни мѣстни граждани, изъ между най много обложенитѣ съ даждия.

Рѣшението на горѣказанното събрание ще има сила само слѣдъ потвърдението отъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла. То трѣба да опредѣля предмѣтитѣ, които ще се наложатъ съ тая такса и размѣра на таксата (тарифа).

Отмѣнението на правото за потрѣбление става по сжщия начинъ както и въвежданieto му.

Чл. 67. Извънреднитѣ приходи на общинитѣ сж:

а) извънреднитѣ налози, които единъ особенъ законъ би опредѣлилъ;

б) стойността на продаденитѣ недвижими имоти;

в) подарѣцитѣ и завѣщанията;

г) прибирането на капиталитѣ, които общината има да взема;

д) доходитѣ отъ общинскитѣ гори;

е) суммата на заемитѣ и всички други случайни приходи.

Тѣзи приходи трѣба да се вписватъ въ бюджета само за исплащане на извънреднитѣ разноси. Запретено е да се употребляватъ за обикновенни и текущи разноси.

Чл. 68. Въ случай че общинскитѣ съвѣтъ не може съ обикновеннитѣ источники на общината да уравни въ приходитѣ съ расходитѣ, както е предвидено въ чл. 59-й той може да постигне това равновѣсие чрѣзъ даждия, наложени върху общинницитѣ съгласно съ чл. 64-й.

Чл. 69. Ако окръжниятъ управителъ не потвърди у врѣме общинския бюджетъ, съгласно съ членъ 58, бюджетътъ отъ истекшата година остава въ сила и въ слѣдующата година, догдѣто окр. управителъ съобщи своето рѣшение.

Чл. 70. Ако кметътъ се откаже или пренебрегне да ассигнува сумитѣ за исплащанieto на записанитѣ въ бюджета разноси, окр. управителъ може да направи това вмѣсто него.

Чл. 71. Всичкитѣ приходи и расходи на общинитѣ се прибиратъ и издивяватъ чрезъ единъ казначей (бирникъ), избранъ отъ общинския съвѣтъ (чл. 48).

Казначей може да събира приходитѣ само на основание на расписки, подписани отъ кмета.

Кметътъ е натоваренъ подъ своя лична отговорностъ, да надзирава състоянието на ковчега (кассата) на бирника, да бди за съхраненieto сумитѣ въ ковчега и за тѣхното даване подъ лихва, когато това е възможно.

Чл. 72. Ако прѣзъ бюджетната година станѣтъ нужни нѣкои разноси, които не сж били предвидени въ бюджета, общинскитѣ съвѣтъ може да гласува допълнителни кредити.

Съвѣтътъ може тоже въ сжщитѣ обстоятелства да употреби на другъ предмѣтъ сумитѣ, които сж били предвидени въ бюджета за друга цѣль.

Операциитѣ, предвидени въ настоящия членъ, ще иматъ сила само слѣдъ като се потвърдятъ отъ окр. управителъ.

Чл. 73. Слѣдъ сключването на бюджетната година, кметътъ приготвя смѣткитѣ съ помощта на градския казначей.

Той ги представя на общинския съвѣтъ въ сесията му прѣзъ февруарий.

Кметътъ и помощникътъ не гласоподаватъ, когато се разгледватъ смѣткитѣ имъ.

Когато Съвѣтътъ се занимава съ тоя въпросъ, засѣданieto се предсѣдателствува отъ члена, който е получилъ най много гласове слѣдъ кмета и помощника.

Кметътъ и помощникътъ присѣствуватъ обаче въ засѣданieto за да даватъ разяснения.

Чл. 74. Смѣткитѣ се испращатъ до окр. управителъ преди 1-й мартъ, заедно съ протокола на общинския съвѣтъ, който се е произнесълъ върху тия смѣтки.

Окръжниятъ управителъ взема мнѣнието на постоянната коммисия на окръжния съвѣтъ и потвърждава или отхвърля смѣткитѣ.

Чл. 75. Смѣткитѣ на ония общини, които иматъ годишни расходи повече отъ 20,000 лева, ще се испроваждатъ, слѣдъ потвърдението имъ отъ окр. управителъ, на Смѣтната Палата.

Чл. 76. Злоупотрѣбленията съ общински сумми ще се наказватъ по сжщия начинъ както и злоупрѣбленията съ държавни сумми.

Чл. 77. Бюджета и смѣткитѣ на общинитѣ сж всѣкога въ общинското управление, на расположението на общинницитѣ даноплатци, които би желали да ги прегледатъ. Бюджетитѣ, освѣнъ това, се обнародватъ въ мѣстнитѣ вѣстници, ако има такива.

ГЛАВА VI.

За общинското сѣдилище.

Чл. 78. Въ селскитѣ общини ще се учредятъ общински сѣдилища, които ще налагатъ наказания за простѣпки, извършени въ общинската територия и за които се полага по закона една глоба не повече отъ 20 лева.

Това сѣдилище ще рѣшава само, между жителитѣ на общината, граждански тѣжби (давии), когато искътъ не надминува суммата отъ 60 лева, или когато се касае до нѣкой движимъ имотъ съ стойностъ не по-голяма отъ горѣказанната.

За тѣжби (давии) по важни отъ горѣказаннитѣ, общинскитѣ сѣдилища се стараятъ да помиратъ странитѣ.

Чл. 79. Всичкитѣ глоби, наложени отъ общинското сѣдилище, постѣпватъ въ общинската касса.

Чл. 80. Общинскитѣ сѣдилища не могатъ да произнасятъ никаква прѣсѣда отъ която би произлѣзло нѣкакво право за притѣжание или за ползование върху единъ недвижимъ имотъ; но тѣ могатъ да разглеждатъ и рѣшаватъ споредъ касателно вѣстановление владѣнието на недвижимъ имотъ, по просбата на ищеца, ако стойността на спора не е повече отъ 60 лева.

Чл. 81. Никой жителъ на една община не може да тегли предъ каквото и да е по-високо сѣдилище нѣкого отъ жителитѣ на сжщата община, прѣди да го е поканилъ на помирение въ мѣстното общинско сѣдилище. Отъ това се изключаватъ дѣлата, които се възбуждатъ безъ частна жалба и които не подлежатъ на примирение.

Когато примирението не е могло да стане, общинскитѣ сѣдъ дава на ищеца едно свидѣтелство, въ което се споменува че се е опитвало да стане примирение.

Когато примирението е могло да стане, сѣдилището записва условията му въ регистритѣ на гражданскитѣ рѣшения.

Тоя актъ се подписва отъ странитѣ, ако тѣ могатъ да пишатъ. Въ свѣки случай той ще се подпише отъ членовѣтъ на сѣдилището и отъ писаря, и ще има сила на контрактъ.

Чл. 82. Сѣдилището ще състои отъ кмета, като предсѣдателъ и сѣдия и отъ два засѣдатели, които ще иматъ само съвѣщателенъ гласъ.

Тѣзи засѣдатели ще бѣдѣтъ двама членове отъ общинския съвѣтъ, избрани отъ събратията си, въ сесията прѣзъ февруарий, за цѣла година.

Мнѣнието, изразено отъ свѣкий засѣдателъ ще се записва въ протокола прѣди кметътъ да издаде рѣшението.

Секретарьтъ на общинското управление изпълнява длѣжността на писаръ въ общинското сѣдилище.

Чл. 83. Когато кметътъ не може да присѣствува, или когато той не може да засѣдава, по причини на сродство, на приятелство или вражда съ една отъ спорнитѣ страни, тогава той се замѣстява отъ помощника си.

Когато засѣдателитѣ не могатъ да присѣствуватъ по сжщитѣ причини, тѣ се замѣстватъ отъ допълнителнитѣ засѣдатели, избрани отъ общинския съвѣтъ въ сжщото врѣме, когато сж се избирали обикновеннитѣ засѣдатели.

Чл. 84. Общинското сѣдилище ще раздава правосѣдието даромъ и публично, всѣкога на сжщия часъ, въ недѣля и въ другитѣ празнични дни на седмицата въ пемѣщенieto на общинското управление или въ друго нѣкое общественно здание.

Чл. 85. Исковѣтъ се отправятъ отъ спорящитѣ се страни на право на кмета.

Въ случай на нарушения на закона и наредбитѣ може да се възбуди искове и преслѣдвания въ общинското сѣдилище и отъ пѣдаритѣ, горскигѣ стражаре, на даже и отъ самия кметъ.

Въ свѣкий случай кметътъ свиква странитѣ.

Чл. 86. Сждилището трѣбва да изслушва странитѣ. То може да изслушва и свидѣлитѣ и да отива на мѣстото на произшествието. То може да отлага дѣлото за по пълно изслѣдване не повече отъ петнадесетъ дена.

Чл. 87. Ходатайството на адвокати и пълномощници се забранява въ тия сждилища.

Обаче малолѣтнитѣ и лудитѣ трѣба да се представляватъ отъ тѣхнитѣ настойници: жененитѣ жени се придружаватъ отъ мъжитѣ си; вдовицитѣ и момитѣ могатъ да бждатъ придружени отъ нѣкой ближенъ тѣхенъ пълнолѣтенъ сродникъ, който живѣе въ общината. Болнитѣ могатъ да се представляватъ отъ нѣкой свой сродникъ на сжщитѣ условия.

Лицата, които ще придружаватъ или ще представляватъ, по силата на предидущий членъ, иматъ сжщитѣ права да даватъ разяснения както и самитѣ страни.

Чл. 88. Рѣшенията ще се записватъ въ единъ регистръ и ще се подписватъ отъ членоветѣ на сждилището и отъ писаря.

Всѣко рѣшение ще означава: имената на членоветѣ на сждилището;

Мѣстото, деньтъ и часътъ на засѣданието;

Имената и презимената на спорнитѣ страни;

Предмѣтътъ на спора;

Имената на свидѣлитѣ, ако има;

Рѣшението на Съвѣта.

Чл. 89. Рѣшенията на общинското сждилище не подлежатъ на апелъ.

Тѣ могатъ обаче да се унищожаватъ отъ мировий сждия, когато сждилището е произнесло върху предмѣти, които надминуватъ предѣлитѣ на неговата подсждность.

Чл. 90. Когато една отъ повиканитѣ предъ общинското сждилище страни не се яви и не представи за това законни извинения, и ако се узнае че тя е била лично увѣдомена за свикванието, рѣшението може да се издаде въ нейно отсъствие и то ще има сжщата сила както ако страната би присѣтствувала.

Ако се докаже че повиканата и не явившата се предъ сждилището страна не е била лично увѣдомена за свикванието на странитѣ, дѣлото се отлага и кметътъ подъ своя лична отговорностъ е длъженъ да ги призове отъ ново.

Чл. 91. Рѣшенията на общинскитѣ сждилище ще се изпълняватъ отъ осждената страна доброволно и безъ особена покана.

Ако осжденниятъ не изпълни въ расстояние на единъ мѣсець издаденото противъ него рѣшение, писарътъ ще отправи до мировий сждия прѣписъ отъ пресждата. Мировий сждия ще изпълни пресждата на общинското сждилище по сжщия начинъ и чрезъ сжщитѣ изпълнителни власти както се изпълняватъ прѣсждитѣ на мировитѣ сждилища.

ГЛАВА VII.

За общинската канцелария.

Чл. 92. Всѣка община има по единъ секретаръ, който въ селскитѣ общини ще изпълнява и писарска длъжностъ при общинското сждилище.

Канцеларията ще има при това и нужното число служащи споредъ важността на общината.

Чл. 93. Всички книжъя, които излизатъ отъ общинското управление, се подписватъ отъ кмета или единъ помощникъ и се приподписватъ отъ секретаря.

На книгата се прилага и печатътъ на общината.

Чл. 94. Кметътъ ще нареди чрезъ единъ приказъ реда въ канцеларията и ще опредѣли неговитѣ отношения съ публиката.

Чл. 95. Секретарътъ ще събира за всѣка година въ особенни връзки и на редъ споредъ датата имъ:

а) испратенитѣ бумаги отъ окръжното управление;

б) испратенитѣ бумаги отъ околийското начальство;

в) испратенитѣ бумаги отъ другитѣ власти;

г) оплакванията и заявленията отъ частни лица.

Книжята не трѣба да се изваждатъ отъ тия връзки освѣнъ за да съставятъ едно особено дѣло, нужно за изслѣдванието на нѣкоя работа.

Чл. 96. Всѣко общинско управление ще има слѣдующитѣ регистри:

а) регистръ на разискванията на общинския съвѣтъ;

б) регистръ на приказитѣ на кмета;

в) регистръ за заявленията на жителитѣ прѣдъ кмета съобразно съ закона;

г) регистръ за общинскитѣ имоти, раздѣленъ на двѣ части за недвижимитѣ имоти и за движимитѣ;

д) единъ регистръ, който ще опредѣля за всѣка година наложитѣ и данъцитѣ, които има да се събиратъ за смѣтка на общината;

е) единъ регистръ за счетоводството, който ще показва дѣйствителнитѣ приходи и расходи за всѣка бюджетна година;

ж) входящи и исходящи книги и расносна книга.

Селскитѣ общини иматъ освѣнъ това:

а) единъ регистръ, въ който ще се записватъ прѣсждитѣ за глоби и рѣшенията, издадени отъ общинското сждилище;

б) единъ регистръ, който да съдържа прѣсждитѣ произнесени по граждански дѣла, и примиренията потвърдени отъ сжщото сждилище;

в) всичкитѣ общински регистри ще сж подвързани и провървени, преброени и завѣрени съ подписа и печата на околийския началникъ.

ГЛАВА VIII.

Особенни распореждания.

Чл. 97. Когато се случатъ дѣла които интересуватъ нѣколко общини, окръжния управителъ назначава, изпомежду членоветѣ на съвѣтитѣ отъ тѣзи общини, една комиссия за да води дѣлото.

Разносцитѣ, ако се случатъ такива, ще се теглятъ отъ всѣка една отъ тия общини и съразмѣрно на нейнитѣ интереси; и единъ приказъ, издаденъ отъ окръжния управителъ, ще опредѣли този размѣръ.

Чл. 98. Всичкитѣ закони, устави и правилници, относящи се до устройството на общинитѣ се отмѣняватъ.

Чл. 99. Сегашнитѣ кметове, помощници и членове въ общинскитѣ съвѣти ще слѣдватъ да изпълняватъ обязанноститѣ си до окончателно преобразование на общинскитѣ съвѣти, което ще стане чрезъ изпълнението на настоящия законъ.

Въ допълнение на обявлението отъ 5 того подъ No. 24012, обнародвано въ бр. 115 и 116 на „Държавенъ Вѣстникъ“ Министерството на Финанситѣ увѣдомява съ това почитаемата публика, че изедно, въ сжщия день и подъ сжщитѣ условия ще се произведе търга и за доставянъето необходимитѣ канцелярски принадлежности и за телеграфо-пощенското управление, съгласно съ изложения по долу списъкъ. Образцитѣ и на тия материали могатъ да се виждатъ тоже въ Финансовото Министерство, а депозитъ трѣбва да се вложи още хиляда лева.

София 9 октомврий 1882 год.

Главенъ Секретаръ Д. Поповъ.

О П И С Ъ

за канцелярскитѣ потребности на главното телеграфо-пощенско управление и телеграфо-пощенскитѣ станции за 1883 год.

№ по рѣкъ	Наименование на канцелярскитѣ предмѣти	Наименование на количеството	Всичко	Забѣлѣжка
1	Бѣли книги I качество	Топа	5	40/50 сантим.
2	" " I "	"	20	34/42 "
3	" " II "	"	10	40/50 "
4	" " II "	"	100	34/42 "
5	" " III "	"	100	40/50 "
6	" " III "	"	50	34/42 "
7	Пликове I "	екземпляра	20000	голѣми
8	" II "	"	40000	голѣми
9	" II "	"	20000	малки
10	Дебели книги за пакети	килограмма	15000	
11	Черно мастило	дюзини	100	гол. шиш. по 100 др.
12	Червено маст. карминъ	"	10	
13	Пера желѣзни	кутии	300	по сто пера въ кут.
14	Дръжки за пера	дюзини	330	
15	Воскъ I качество	килограмма	500	
16	" отъ по долне качество	"	2500	
17	Гумма арабикъ (клей)	"	100	въ стжкла
18	Черни плайващи	дюзини	800	фабръ № 1, 2, 3, 4
19	Цвѣтни " сини черв.	"	250	Хардтмутъ
20	Попивателни книги	листа	4000	
21	Канапъ (срѣдня дебел.	килограмма	2000	